

Zimski ples.

Oj, to je veselje in radostni hrup
tam zunaj na snežni poljani,
godala že piskajo, raja že ples
v orjaški tej zimski dvorani.

Iz biserov samih zložena so tla,
da vse se žari in leskeče,
in solnce nebeško se vtrinja, blešči
in siplje sem žarke mameče.

Čuj, dete, čuj pazno, sneženi tam mož
pa svira na sveče ledene,
in v besnih vrtincih se burja drvi,
zavita v tenčice meglene.

Vse drevje strmi in začudeno zre
to burno in blazno divjanje,
grohot se oglašča v visokih vrhek
in votlo, oholo bučanje.

Cvetko Golar.

Mladi prirodoznanec.

Piše dr. S. Bevk.

(Dalje.)

Ako so se ti pa take kroglice vendar naredile, pretisni lep skozi čisto krpo iz platna v drugo skudelico. To lepilo je izvrstno, žal le, da se prav kmalu pokvari: v par dneh postane kisló in vodeno in ni več rabljivo. Treba ga je vedno sveže pripravljati. No, če se ti zdi zamudno ali ti je nevšečno vedno delati ta lep, si naredi enkrat za vselej naslednje vrste lep, ki se ne pokvari na mesece in mesece.

En del zdrobljene arabske gume zmešaj s 3 deli dekstrina, prilij 7 delov vode in kuhaj to zmes kakor mizarski klej v vodi. Če prideniš pozneje nekaj kapljic amonjaka, postane lep še boljši. To lepilo rabimo mrzlo in je prav izbornó.

Papir pritrdiš na ploščevino s knjigoveškim lepom, ki mu moraš pridejati za desetino njegove teže venecijanskega terpentina, raztopljenega v vinskem cvetu. Za raztopljenje se vzame trikrat več vinskega cveta kakor terpentina. — Tudi šelak, raztopljen v močnem vinskem cvetu, rabimo v ta namen.

Za lepljenje papirja na steklo nam rabi zopet drugo lepilo, ki se napravi tako-le: 30 gramov zdrobljene gume raztopi v 30 g gorke vode; potem prideni 30 g v mrzli vodi namočene želatine in 20 kapljic glicerina. Vse to se kuha v vodi, kakor smo pri mizarskem kleju povedali, ter pridno meša, dokler se popolnoma ne raztalí. Nato prideni 1 ali 2 kapljici karbolne kisline, in lep je gotov.